

De zoektocht

Jan Spreen / <http://janspreen.com>

<p>Hij was de weg een beetje kwijt En keek terug met zoveel spijt Hij voelde zich nogal ontdaan Waar was het eigenlijk mis gegaan? De toekomst was geen doel geweest Het heden alle dagen feest Gisteren is vanmorgen weer voorbij Er kwam gewoon geen einde aan Dat had hij wel heel goed verstaan Zo gaat het toch in onze maatschappij</p>	<p>Plots slaakte hij een diepe zucht Wij lijken allen op de vlucht! Het heden is wel mooi geschminkt We worden uiteindelijk elk afgevinkt Dat kan toch niet echt alles zijn Wat alledaagse vreugd' en pijn Je komt, je gaat en er is niets geweest Maar als je komt, wat komt van waar En als je gaat, wat gaat naar waar? Vertel me eens, hoe zit het met de geest?</p>
<p>De vraag was duidelijk gesteld Maar 't antwoord vind je niet met geld Dus ging hij maar de wereld in De Faculteit leek hem een goed begin Professor, mag uw licht eens schijnen Ik zoek ernaar waar wij verdwijnen Is er Zin of juist vergetelheid? De meester keek hem dringend aan "Niets = Alles = Niets" voortaan De Oerknal stelt het duidelijk als een feit</p>	<p>Teleurgesteld ging hij weer weg Zo'n antwoord is toch geen onderleg Maar wacht, hij had nog een idee En belde aan bij de dominee Geachte heer, ik heb een vraag De zon schijnt en je leeft vandaag Maar morgen, wat blijft er als je gaat? Ach manneke, hoe ouderwets De kerk heeft plaats gemaakt voor flats Om je ziel te redden, ha! is het veel te laat!</p>
<p>Hij voelde zich nu moedeloos En toch ook wel een beetje boos Dus zover is de wetenschap Alles = Niets en God een grap Daarmee wil ik niet verder gaan Ergens moet toch een antwoord staan Waarom spelen we allemaal toneel? Van nu af ga ik zelf op zoek Naar wat ik vond in geen enkel boek Dat lijkt me toch geweldig essentieel</p>	<p>Een jaar zwierf hij op aarde rond Maar nergens vond hij vaste grond Een aanknooppunt voor verder gaan Leek helemaal niet te bestaan Geen kapitein of machinist Geen hartchirurg of internist Wist met zijn vragen enig raad Hij was zo moe en ging naar huis Het zoeken bleek een te zwaar kruis Hoe triest, zo bitterweinig resultaat</p>
<p>Op weg naar huis, daar aan de kant Een kleuter zorgeloos in 't zand Z'n oma ziet vertederd toe. "God! Dat ik hier geen tijd verdoe!" Ach lieve vrouw met je kleine kind Weet jij waar ik mijn pad weer vind Of is het allemaal voor niets geweest? Ze kijkt hem heel welwillend aan Jij komt vast hier heel ver vandaan Ik mag je wel en ben dus niet bedeesd</p>	<p>Ze raken samen aan de praat Genegenheid op het gelaat Al snel verhaalt hij zijn gezoek En wordt voor haar een open boek Ach lieve man, je ontroert me zeer Jouw diepgang is iets dat ik vereer Oppervlakkigheid maakt m'n hart verstijft En ik weet een antwoord op je vraag Kijk naar m'n kind daar bij de haag De vrucht van liefde is wat eeuwig blijft</p>
<p>Dat is een mooi gedachtengoed Bedankt! Je geeft me weer veel moed En heb je soms ook nagedacht Over de bron van levenskracht?</p>	<p>Het leven is een oceaan Wij zijn een druppel daar vandaan En stromen er uiteindelijk in terug Want in die zee zijn we allen één Daar is de schepping heel sereen En vallen de lasten van je rug</p>